

3^e zondag van Pasen, jr. B, Xaveriuskerk, Hand. 3, 13-15. 17-19; Ps. 4, 2.4.7.9; 1 Joh. 2, 1-5a; Lc. 24, 35-48

Pater Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, in het boek Handelingen van de Apostelen spreekt Petrus tot het volk. Hij confronteert zijn toehoorders met de waarheid, dat zij Jezus, de vorst des levens, hebben gekruisigd. Toch klinkt de toon van Petrus niet verwijtend, hij zegt erbij dat zij in onwetendheid hebben gehandeld. Onwetend ten aanzien van wie Jezus werkelijk was. Onwetend ook over zijn verrijzenis, want hoewel Hij dit diverse keren had aangekondigd, hadden zelfs zijn leerlingen, inclusief Petrus zelf, aanvankelijk niet begrepen wat dit betekende.

Dit wordt hen pas geleidelijk duidelijk, zo getuigt de evangelist Lucas. In eerste instantie menen de leerlingen dat ze een geest zien. Maar het gaat hier niet om een geest of een spook, maar om een verschijning van Jezus, waarbij Hij aan zijn handen en voeten de wonden toont van de kruisiging. Hij eet zelfs in hun bijzijn een stuk vis. Toch gaat het hier evenmin om een terugkeer van Jezus naar het gewone, biologische leven. Jezus is de natuurlijke dood ontstegen: Hij sterft niet meer.

Dat is precies wat deze ontmoeting met de verrezen Heer wél inhoudt: een ontmoeting waaruit de onsterfelijkheid van de ziel blijkt, in een verrezen en verheerlijkt Lichaam. Dit mysterie gaat niet alleen om de ziel van Jezus, maar van ons allen, aangezien wij allen bestaan in Hem. En wij beschikken over een onsterfelijke ziel.

In onze Geloofsblijdenis spreken wij steeds ons geloof uit in de verrijzenis van het lichaam. Dit geloofspunt heeft een bijzonder rijke betekenis, die vandaag de dag helaas maar al te vaak wordt doodgezwegen of ontkend. Waar het om gaat, is dat het menselijk lichaam een tempel is van de heilige Geest, die in ons woont. Daarom is het goed dat wij God eren met ons lichaam, ter voorbereiding op onze persoonlijke ontmoeting met Hem. We doen dat in het bijzonder door op een waardige wijze deel te nemen aan de eucharistie en aan de overige sacramenten. Maar we doen dit eveneens door in ons dagelijks leven op een evenwichtige manier met ons lichaam om te gaan, zonder de overdrijving van teveel aandacht voor lichamelijke zaken, wat je tegenwoordig veel ziet, maar ook zonder verwaarlozing van het lichaam ten opzichte van de geest. De covidpandemie heeft ons in dit opzicht een aantal dingen duidelijk gemaakt. Bijvoorbeeld dat het vreemd is dat we al die jaren tienduizenden mensen hebben toegelaten in onze steden, die voornamelijk komen om drugs te gebruiken of om de rosse buurt te bezoeken.

Steeds meer gemeenten willen dit niet meer. We worden in deze epidemie met onze neus op de feiten gedrukt. Ons lichaam geeft vaak signalen af die ervoor kunnen zorgen, dat lichaam en geest op een gezonde manier in evenwicht blijven.

Beste mensen, de apostel Johannes schrijft in zijn eerste brief dat het zijn bedoeling is dat wij niet zouden zondigen door ons te houden aan Gods geboden. We kunnen hierin een duidelijke toespeling zien op de profetie van Jeremia, dat de Heer een nieuw verbond zal sluiten met de gelovigen, door zijn wet te schrijven in ons binnenste, in ons hart. Dan zal iedere gelovige de Heer kennen. En de Heer zal onze zonden vergeven, wanneer wij Hem aanroepen en berouw tonen.

Jezus spreekt na zijn verrijzenis zijn leerlingen aan over de verkondiging van het Evangelie onder alle volkeren. Paus Franciscus heeft benadrukt dat dit jaar op een bijzondere manier in het teken staat van de verkondiging van het Evangelie in onze gezinnen. De prachtige Bijbelse verhalen en gebeurtenissen moeten aan kinderen bekend worden gemaakt. Ouders en grootouders spelen daarbij een belangrijke rol. Hun catechese moet worden aangemoedigd door de begeleiding van priesters, diakens en catechisten. Het kan zo verrijkend zijn voor kinderen wanneer ze horen over God die hen liefheeft en die zijn eigen Zoon heeft gezonden om de wereld te redden.

De apostel Petrus roept zijn gehoor op tot bekering, in het bijzonder tot aanvaarding van het geloof in de verrezen Heer. Wanneer mensen dit centrale mysterie van het christelijk geloof beginnen te ontdekken, dan kan dit een nieuwe betekenis geven aan hun leven. Wanneer ook wij werkelijk de betekenis van het mysterie van de verrijzenis tot ons laten doordringen, dan wordt dit ook voor ons een grote bron van vreugde. Amen.